

אורות השבת

גליון מס'
1151

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
וישלה

עורך
הרב עוזיאל אדרי

מתורתו של רב העיר

מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

כיבוד אב ואם

וינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר...
ויגע בקפו ירכו... על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה...
(בראשית לב, כה-לג)

כבר העירו המפרשים, מדוע היכה דוקא בכף ירכו. זאת ועוד, מה הקשר בין מכה זו לאיסור אכילת גיד הנשה, וכי מפני שהיכה בכף ירכו נולד איסור מחודש של אכילת גיד הנשה. ועל כולנה יש לתמוה בהדגשת הכתוב 'על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה', ולשון זה מורה לכאורה על עונש לישראל, ויש להבין מה בני ישראל אשמים בכך ששרו של עשוי היכה את יעקב! ברם המעיין בפירוש החזקוני על אתר, ימצא ביאור נפלא בתעלומה זו, וזה תוכן דבריו: הנה מלשון הכתוב 'ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו', היה בדרכו לנהר לחפש פחים קטנים שנשכחו על ידו, ואם כן מי אשם בכך שהיה לבדו, הלא המה בניו אשר היה עליהם ללכת במקומו לביצוע משימה זו או לפחות להתלוות אליו, וכיון שהותירו את אביהם 'לבדו' וגרמו בכך לאותה חבלה, בדין הוא שנענשו בשל כך שלא יאכלו את גיד הנשה. וזה שאמר הכתוב 'על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה', כלומר בעבור מחל זה. ובזה יובן גם מדוע היכה דוקא על כף ירכו, שהרי הירך מסמל את בניו של האדם כמו שאמרו 'ברא כרעא דאברה', ובזה רמז לו שבניו אשמים בכך שהוא נותר 'לבדו'. וכן יובן בזה מדוע שרו של עשוי ראה להוכיחו בזה, שכן כידוע עשוי היה זהיר מאוד במצות כיבוד אב ואם, ועל כן רמז לו היכן בניך... מדוע אתה לבד! עכ"ל, ע"ש.

הנה עיקר מצות כיבוד אב ואם, יסודה במידת 'הכרת הטוב', כמבואר בספר החינוך (מצוה לג) וז"ל: 'משרשי מצוה זו, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלוהים ואדם. ושיתן אל לבו, כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לעשות להם כל הכבוד וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם. גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנותיו', ע"ש.

ומידת הכרת הטוב גופא, תכליתה להכיר בטובתו של הקב"ה, וכדרך שאמרו 'כל הכופר בטובתו של חבירו סופו שכופר בטובתו של מקום'. ואכן גם זה מבואר להדיא בספר החינוך (שם) במה שסיים: 'וישקבע זאת המידה בנפשו, ועלה ממנה להכיר טובת האל ברוך הוא, שהוא סיבתו וסיבת אבותיו עד אדם הראשון. ושהוציאו לאוויר העולם, וסיפק צרכו כל ימיו, והעמידו על מתכונתו ושלמות אבריו, ונתן בו נפש וידעת ומשכלת, שאילולא הנפש שחננו האל, יהיה כסוס כפרד אין הבין. ויעריך במחשבתו, כמה וכמה ראוי לו להיזהר בעבודתו ברוך הוא, עכ"ל. ומכלל דבריו עולה: שהמפתח לעבודת ה', הוא בהכרת טובותיו וחסדיו של הקב"ה אשר עשה עמו. והדרך להגיע להכרה זו, הוא רק על ידי שירגיל עצמו במידת הכרת הטוב כלפי זולתו, ובכלל זה אביו ואמו.

ואכן גדולי רבותינו - תנאים ואמוראים וכל חכמי הדורות, דבקו במידה זו בכל כוחם. וראיתי בספר 'טובך יביעו', מעשה נפלא אודות מרן החזון איש אשר נהג מדי יום לבקר את אמו, ובמשך שעה ארוכה היה משוחח עמה בכל מיני עניינים. אולם יום אחד היה שקוע כל כך בתלמודו עד ששכח לקיים את מנהגו, וכשביקרה אחותו את אמו, העירה לה שהיום לא ביקר אצלך אחיה - החזון איש. נכנסה האחות לחזון איש ושטחה בפניו את הערת האם, שמע זאת החזון איש וקפץ מיד ממקומו ורץ לבית אמו! וכעין זה מסופר על האר"י ז"ל, אשר נהג לבקר את אמו בביתה בכל ליל שבת כדי לנשק את ידה, ורק אחר כך הלך לביתו. ושמעתי שפעם הגיע ת"ח אחד אל החזון רבי חיים מבריסק וצ"ל, ושאל האם חייב הוא לבקר את אביו החולה אשר מתגורר במקום רחוק שכן הוצאות הנסיעה מרובים הם, וכבר נפסקה הלכה שהוצאות הכרכות במצות כיבוד אב ואם - חלים על האב. השיב לו הרב, 'אכן יש צדק בדבריך, פטור אתה מלנסוע לבקר, אך אליו ברגליך!'

וכזאת סיפרו בני המשפחה אודות הכבוד הגדול שרחש רבינו הגדול מרן 'מאור ישראל' זצוק"ל לאמו הדגולה - אמה של מלכות, אשר משחר נעוריו תמכה ועודדה אותו מאוד להתמיד בלימודו, ואף הקריבה לשם כך מכוחה ומזמנה, והדברים ידועים. וגם הוא אשר ידע זאת, השיב לה אהבה על אהבתה, ותמיד הזכיר לה כי בזכותה הגיע עד הלום. ושמעתי שביום בו התעטר רבינו באצטלא דרבנן (נראק), ביקש להזמין את אמו לביתו כדי ללוכס לראשונה בפניה. ואכן בראות האם את בנה הגדול לבוש באצטלא זו, התרגשה עד למאוד כשדמעות גיל זלגו מעיניה!

דבר יו"ר המועצה הדתית

קטונתי מכל החסדים

בפרשת וישלה יעקב עומד בפני אחד הרגעים המפחידים בחייו - המפגש עם עשו לאחר שנים של מתיחות. למרות גבורתו ורוחו לבו, יעקב פותח בתפילה אצילית: "קטונתי מכל החסדים" - לא מגיע לי כל הטוב שעשית עמי. **יעקב מלמד אותנו יסוד גדול בעבודת ה'** דווקא לפני רגע של סכנה או קושי, אדם צריך להיזכר בכל הטוב שכבר קיבל. ההכרה בחסדי ה' אינה מחלישה את הביטחון, אלא מחזקת אותו: מי שברך בעבר, יברך גם בעתיד. **בנוסף, יעקב מלמד שענווה אמיתית אינה פחדנות. הוא מתפלל, נערך למלחמה ושולח מנחה - שילוב של רוחניות, אחריות ומעשיות. כך יהודי מתמודד עם אתגרים: אמונה חזקה, ענווה עמוקה ומעשה נכון בזמן הנכון.**

בברכת לבית אלוף ואקובך
עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

יותר טוב ממלאכים

וישלה יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו (לב, ד). רבי ברוך ממז'יב' זע"א, נכדו של הבעל שם טוב הקדוש זע"א, חלק על דרכו של רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא זע"א, והיו זמנים שהיחסים בין שתי החצרות היו מתוחים. היו שניסו לתווך ביניהם, אך ניסיונות התיווך גרמו להחרפת המחלוקת. שנה אחת, בשבת וישלה, אמר רבי ברוך בשולחן השבת: "כאשר יעקב אבינו שלח מלאכים כדי לשכך את המחלוקת בינו ובין עשיו, השליחות נכשלה. המלאכים שבו ואמרו 'באנו אל אחיך, אל עשיו, וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו'. "ואחר כאשר שני האחים נפגשו פנים אל פנים, מיד התפייסו והשלימו, ונפרדו כאחים אוהבים. למדנו שכדי להשלים לא די בשיגור שליחים, אלא היריבים עצמם צריכים להיפגש זה עם זה ולהגיע לעמק השווה".

בברכת לבית אלוף ואקובך
הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	וישלה
הפטרה לספרדים:	חזון עובדיה
הפטרה לאשכנזים:	ועמי תלואים
כניסת השבת:	16:19
יציאת השבת:	17:10
רבנו תם:	17:43

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

מסודר של הרב"ג יהודה רחמיצ'ק
רב העיר וראש"ד באר-שבע

הודעה משמחת

הננו להביא לידיעת בעלי השמחות והאירועים
כי ניתן לקבל בכל האולמות והקייטרינג
אירוע "כשר למהדרין"

מטעם בד"ץ הרבנות באר-שבע

וזאת בהודעה לפחות של 3 ימים לפני האירוע
למפקח הרב דורון חג'ג' 054-8196498 בלבד
שימו לב! רק אירוע הנשגח תעודה מיוחדת מטעם בד"ץ ב"ש
ומוצבת בשער האולם הינו תחת פיקוחינו ואחריותנו.

הבהרה

"אירוע מהדרין" המושגח על ידנו הוא על
כל האירוע ולא על מס' שולחנות בודדות
ואין אנו אחראים על אמירות למינהם
אלא רק בהצגת תעודה ממוקם האירוע

בברכת יאסר אנוס ויג'ס
מחלקת כשרות מהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

לשאלת רבים

אולמות האירועים בבאר שבע

עומדים תחת כשרות רגילה

למעט אירועים אשר בעלי האירוע

מבקשים השגחה צמודה

"מונפקת תעודה חד פעמית מטעם מחלקת מהדרין"

עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגחת מהדרין

השגחת המהדרין היא על כל האירוע ולא על מס' שולחנות בודדים

בברכת יאסר אנוס ויג'ס

הודעה חשובה לבעלי שמחה

על פי הוראת הרבנות הראשית לישראל

חל איסור מוחלט להכניס
כל מיני קינוחים למינהם

בר מתוקים / בר פירות / עוגות

עוגיות / פיצוחים / שתייה חריפה וכד'

ללא אישור כשרות חד פעמי

מטעם רבנות מוסמכת

ובתיאום עם משגיח הכשרות במקום

לפרטים נוספים ניתן לפנות למפקח ברי

הרב מיכאל כהן 054-4348736

או למחלקת הכשרות: 08-6204026

בברכת יאסר אנוס ויג'ס

מחלקת הכשרות

ישנן סופגניות עם מילוי/ציפוי חלבי

הדומות מאד לסופגניות פרווה

לכן יש להקפיד ולברר האם הסופגניה היא פרווה או חלבי

כדי לא להיכשל באכילת בשר וחלב

יש לשים לב!

בסופגניות החלביות ישנן כאלו עם אבקת חלב נוכרי

אורות הפרשה

איננו ראוים

'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך' (לב, יא). אומר
ה'שפת אמת' החסדים שחבק"ה עושה איתנו מביאים לידי הכנעה, בושה
ושפלות. כי אנו מבינים שאינו ראוים לחסד שגמל איתנו, ובכל זאת
הראה לנו חבק"ה את חסדו. דבר זה מביא אותנו לידי בושה.

גם ה'קטונתי' תוא חסד

'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך' (לב, יא). אומר
החזוה מלובלין זיע"א ה'קטונתי' הוא "מכל החסדים". גם מה שקטונתי,
בעיניי, ואני זוכה להיות בענווה, זה חסד הוא מחסדי ה'. יעקב התפלל
שמידת הענווה תהיה אצלו מצד חסדי ה' ולא חלילה מפני ייסורים וצער.

מחסדים לענווה

'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך' (לב, יא). אומר
רבי מרדכי מנדבורנה זיע"א על החסדים שעשיתי זכיתי לקטונתי,
למידת הענווה. החסדים שאדם עושה לזולתו גורמים לו להיות קטן בעיני
עצמו וכך הוא זוכה למידת הענווה.

ענווה בתגובה

'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך' (לב, יא). אומר
רבי מנחם מענדל מקוצק זיע"א בעל גאוה, אף שמשפילים אותו מן
השמים, עומד בגאוותו, ולכן משפילים אותו יותר. לא כן העניו והשפל
מטבעו אף שמגביהים אותו, במדרגתו הוא עומד. זהו "קטונתי מכל
החסדים" אחרי כל החסדים נשארתי בענווה ובקטנות.

תמיד קטן

'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך' (לב, יא). כתב
ה'מעיינה של תורה' בהרבה חומשים האות טי"ת של "קטונתי" היא
זעירה, לרמז שכל שאדם מקטין ומשפיל את עצמו, עדיין אינו עומד על
אפסותו האמיתית. לעולם הוא יותר קטן ממה שהוא עושה את עצמו,
מכפי שנדמה לו.

הקב"ה יעזור לו

'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו' (לב, ד). אומר רבי מנחם
מענדל מקוצק זיע"א כשהגיע יעקב לגבול ארץ ישראל שלח את המלאכים
מעל פניו, כי אין לו עוד צורך בהם, והקב"ה יעזור לו בלי מלאכים...

מלאכים לשמירה

'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו' (לב, ד). אומר ה'דעת חכמים'
לצורך המשלוח רב הערך שהתכוון יעקב לשלוח לעשיו אחיו היה זקוק
באמת למלאכים, כי לו היה שולח כל זאת על ידי שליחים רגילים, מי ודע
מה היה נשאר מזה עד שיגיע אל היעד.

פיתר דרך פיתור

'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו' (לב, ד). אומר הרבי מפרש
רש"י "מלאכים ממש". לאחר שיעקב השלים את עבודת ה'בירורים' שלו
בבית לבן, ביקש לברר את עשיו. קודם שהחל במשימה זו שלח מלאכים
אל עשיו, לדעת אם הבירור יהיה קל יחסית או יהיה מתוך קשיים
ומלחמה. יעקב לא ידע את כוונותיו של עשיו כלפיו, וחשש שעשיו מבקש
להורגו. לכן לא היה יכול לשלוח אליו שלוחים בשר ודם ולהעמיד אותם
בסכנה. לכן שלח אליו מלאכים ולא בני אדם.

תפילה, דורון ומלחמה

'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו' (לב, ד). אומר הרבי הרי"צ
יעקב אבינו הלך לברר את הדברים הגשמיים של עולם העשייה בשלוש
דרכים: תפילה, דורון ומלחמה. לא יכולה להיות תפילה בלי דורון
ומלחמה, ולא יכולה להיות מלחמה בלי דורון ותפילה.

קבע וארע

'עם לבן גרתי' (לב, ה). אומר הרבי מפרש רש"י "גרתי" לא נעשיתי שר
וחשוב אלא גר... דבר אחר "גרתי" בגימטריה תרי"ג, כלומר עם לבן
הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי. "לבן" רומז לענייני הגשמיים של
האדם, "שור וחומר", צאן ועבד ושפחה". אמר יעקב "עם לבן גרתי"
הדברים האלה היו אצלי בבחינת 'גרתי', כדבר זר, ואילו ביתו הקבוע
היה ענייני הרוחניים. לכן לא הפריעו ענייני הגשמיים לרוחניות שלו.

מה עושה חשם

'ויהי לי שור וחמור... ואשלחה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך' (לב, ו).
כתב 'מאוצרנו הישן' ידע יעקב אבינו שאם יבוא ויספר לעשיו שבמשך כל
הזמן ישב ועסק בתורה, לא יעשה הדבר שום רושם על עשיו, אולם אם
יספר לו שהוא אדם עשיר ושצבר רכוש גדול, יתעלה כבודו ועשיו יאיר
לו פנים.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיק בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות חנוכה - ב'

החייבים בהדלקה וברכותיה

ש - אלו ברכות מברכים בהדלקת נר חנוכה?

ת - בלילה הראשון מברך קודם ההדלקה שלוש ברכות: "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים" ו"שהחיינו". ובשאר לילות מברך שתי ברכות בלבד: "להדליק נר חנוכה" ו"שעשה ניסים". ואם לא בירך "שהחיינו", יכול לברכה עד חצי שעה מזמן ההדלקה. אך אם עבר הזמן הזה, לא יברך שהחיינו אלא בלילה השני. שכן גם בלילה השני, יברך בלילה השלישי וכן על זה הדרך עד הלילה השמיני.

ש - שכח והדליק בלא ברכות או שכח אחת הברכות, האם יכול לברך?

ת - צריך לברך קודם ההדלקה, ורק לאחר שסיים כל הברכות יתחיל בהדלקה. שכח והדליק קודם שבירך, אם נזכר קודם שגמר להדליק את שאר הנרות, יברך את כל הברכות. ואם נזכר רק לאחר שגמר להדליק את כל הנרות, לא יברך "להדליק נר חנוכה" אפילו שעדיין לא הדליק את נר השמש. וברכת "שעשה ניסים" ו"שהחיינו" יכול לברכה גם לאחר ההדלקה, ובלבד שהוא בתוך חצי שעה מזמן ההדלקה.

ש - כמה זמן צריך שידלקו הנרות?

ת - צריך שהנרות ידלקו לפחות חצי שעה. אך אם לא היו ראויים לדלוק כשיעור הזה כגון שלא נתן מספיק שמן או שהניחם במקום שהרוח נושבת באופן שלא דלקו חצי שעה, צריך לחזור ולהדליקם בלא ברכה.

ש - האם בני הבית צריכים להיות נוכחים בשעת ההדלקה?

ת - רצוי לקבץ את כל בני הבית שיעמדו על ידו בשעת הברכות וההדלקה, אך אין זה מעכב.

ש - מתי הוא זמן אמירת "הנרות הללו אנחנו מדליקים" ושאר מזמורים שנוהגים לומר בהדלקת נר חנוכה?

ת - אחר שהדליק נר אחד לפחות, יאמר "הנרות הללו אנו מדליקים" וכו'. ואחר גמר הדלקת כל הנרות יאמר "מזמור שיר חנוכה הבית" וכו', ו"למנצח בנגינות מזמור שיר", ויש נוהגים להוסיף את השיר "מעוז צור". וסגולה גדולה לשמירה, שיאמר בכל לילה אחר ההדלקה שבע פעמים פסוק "ויהי נועם" ומזמור "יושב בסתר".

ש - האם נשים חייבות בהדלקת נר חנוכה?

ת - אף הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה, לפיכך כל שאין בעלה בבית או אפילו אם יוכל להגיע לביתו אך לאחר זמן ההדלקה, רצוי שיעשה את אשתו שליו להדליק במקומו את הנרות בזמן ההדלקה עם ברכות, אולם אם הבעל בבית בזמן ההדלקה, אינה רשאית לברך בפני עצמה, אלא תצא ידי חובה בהדלקת הבעל.

ש - המתאכסן במלון, האם צריך להדליק נר חנוכה בחדרו?

ת - השוכר חדר במלון, ואין מדליקים עליו בביתו, צריך להדליק נרות חנוכה בחדרו בברכה. ואם מדליקים עליו בביתו, ידליק בלא ברכה.

ש - בני הבית הסמוכים על שולחן אביהם אך אינם מצויים תדיר בבית כגון תלמידי ישיבות וחיילים, האם רשאים להדליק בברכה בפני עצמם במקום בו הם שוהים?

ת - מנהג הספרדים, שכל בני הבית הסמוכים על שולחן אביהם יוצאים ידי חובה בהדלקתו, ואינם רשאים להדליק בברכה בפני עצמם, ואפילו אם אינם נמצאים בבית בשעת ההדלקה או שהם לנים במקום אחר, לפיכך תלמידי ישיבות הלנים בישיבה וכן חיילים הלנים בצבא, אינם מדליקים בפני עצמם וגם אינם צריכים להשתתף בהוצאות ההדלקה עם אחרים, הואיל ומדליקים עליהם בתוך ביתם. אבל מנהג האשכנזים, שהבנים מדליקים כל אחד בפני עצמו אפילו אם היו סמוכים על שולחן אביהם ולנים בביתו.

ש - אורח המתאכסן אצל חברו, האם צריך להדליק נר חנוכה?

ת - המתארח בבית חברו, אם ידוע לו בבירור שאשתו או בניו מדליקים עליו בביתו, אינו צריך להדליק נרות חנוכה וגם אינו צריך להשתתף בשמן. אך אם אין ידוע לו זאת בבירור, ידליק בלא ברכה. וטוב שישתתף עם בעל הבית בשמן ובפתילות, ויכוין לצאת ידי חובה בברכתו, כדי לצאת י"ח כל הדעות.

ש - ומה הדין בזה? למי שמתארח במקום אחר יחד עם כל בני ביתו, באופן שאין מי שמדליק בביתו?

ת - המתארח בבית אחר יחד עם כל בני משפחתו באופן שאין איש המדליק עליו בביתו, צריך להשתתף עם בעל הבית בהוצאות השמן והפתילות או שיקנה לו בעל הבית חלק בשמן והפתילות, ויכוין לצאת ידי חובה בברכת בעל הבית.

ש - האם סומא חייב בהדלקת נר חנוכה?

ת - סומא חייב בהדלקת נרות חנוכה אף על פי שאינו רואה, משום פרסומי ניסא, אולם עדיף שאשתו תדליק עליו בברכה. ואם היה רווק וגר במוסד עם אחרים, ישתתף בפרוטה והם ידליקו עליו. ואם הוא מתגורר בדירה לבדו, ידליק את הנרות בעצמו, אך לא יברך מדין ספק ברכות להקל.

ש - חולה שאינו יכול לקום ממיטתו, האם רשאי לברך על ההדלקה בזמן ששולחו מדליק נר חנוכה?

ת - חולה שאינו יכול לקום מהמיטה כדי להדליק הנרות במקומו, יעשה שליח שידליק במקומו ורשאי החולה לברך את כל הברכות, ומיד אחר כך ידליק השליח.

ש - ערב שבת של חנוכה, האם יש להקדים נר חנוכה קודם הדלקת נרות של שבת, או להיפך?

ת - בערב שבת יש להקדים הדלקת נרות חנוכה, ומיד אחר כך תדליק האשה נרות שבת. וכן ראוי לנהוג על פי הסוד. ואין האשה צריכה להמתין עד שישלים הבעל את הדלקת כל הנרות, אלא מיד אחר הדלקת הנר הראשון, יכולה להדליק נרות שבת.

ש - האם צריך להקפיד שידלקו הנרות לפחות חצי שעה אחר צאת הכוכבים, גם בערב שבת?

ת - בהדלקת נרות חנוכה של ערב שבת, יש להקפיד להוסיף שמן שיספיקו לדלוק חצי שעה אחר צאת הכוכבים.

ש - במוצאי שבת של חנוכה, האם יש להקדים נר חנוכה קודם הבדלה, או להיפך?

ת - במוצאי שבת יבדיל תחילה על הכוס ורק אח"כ ידליק נרות חנוכה, אך בבית הכנסת כבר פשט המנהג להקדים הדלקת נרות חנוכה לפני ההבדלה.

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל
בר אסתר

ת.נ.צ.ב.ה.

"נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ"

אורות עונג שבת

ישועה באמריקה

אך חזקו עליהם דברי הרבי, וכבר למחרת החלו לארגן את הגירתם. הידיעה על עזיבתם התפרסמה בכל העיר. נסיעה לאמריקה לא הייתה דבר שבשגרה באותם ימים.

מצוידים גם בברכת הדרך מאת הגאון הרב ר' יצחק בן הוואג למסעם, בשנה הבאה כבר היו באמריקה. מנסים להתרגל למציאות הורה. השניים החליטו שלא להיסחף אחרי התרבות האמריקנית ולשמור בכל התוקף את ערכי היהדות.

עד מהרה נעשו בני הזוג לעמודי תווך בהקמת היהדות ועולם התורה בארצות הברית. בין היתר הקימו תלמוד תורה, כדי שילדיהם יזכו להתחנך על טהרת הקודש. לימים נהפך המוסד לישיבה המפורסמת 'תורה ודעת'. הם אף ייסדו שיטת כשרה ועוד מוסדות דת.

ואכן, ברכת הרבי התקיימה אף היא. לבני הזוג נולדו שמונה ילדים, וכולם זכו לאריכות ימים שנים. השניים התגוררו בשכונת ויליאמסבורג שבברוקלין והתפללו בבית הכנסת 'צמח צדק'. וכשביית הכנסת הזה נמכר מפני כמה וכמה סיבות, הועברו כספי המכירה לבית הכנסת חב"ד בירושלים.

בני הזוג קווין זכו וכל צאצאיהם נותרו יהודים נאמנים לדרך אבותיהם. דבורה מרים התאלמנה מבעלה בשנת תרפ"ו והוסיפה להתגורר בארה"ב, עד הגיעה לגיל שמונים, ואז החליטה לעלות לארץ ישראל. נחישותה ואופייה הנמרץ הקלו את קשיי המעבר, והיא קבעה את משכנה בירושלים עיר הקודש.

דבורה מרים זכתה לאריכות ימים מופלגת, וכל העת לא חדלה מלעסוק בתפילה ובמעשי צדקה וחסד. פעם אחת בא בנה לבקרה, והביא עמו מתנה יקרת ערך - מקרר חשמלי, שהיה אז מוצר חדש ונדיר. כשבא לבקרה בשנה שלאחריה, נדהם לגלות שהמקרר איננו. "נתתי אותו להכנסת כלה", הסבירה אמו. הבן נאלץ לקנות בעבורה מקרר חדש, ולהתנות עמה שהמקרר נשאר בבעלותו והוא רק מעניק לה את הזכות להשתמש בו...

האישה המופלאה נפטרה בשנת תשנ"ט, בשיבה טובה, בהיותה בת 111. נינה, הרב דניאל כהן, משמש שליח חב"ד בחברון. לפני כמה שנים יזם הרב כהן את שיפוץ בית רומנו, שאותו קנה אדמו"ר הרשב"י, והפך אותו למגדלור להפצת ערכי החסידות. הוא ראה בכך סגירת מעגל - הנין שנולד בעקבות ברכת אדמו"ר הרשב"י וזה לעסוק בחידוש נכסיו בעיר האבות חברון.

לעילוי נשמת

הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

כמני מדמה לו

יוותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר (לב, כה). יהודי משכיל, שביקש לחולל רפורמות בהלכה, נכנס אל רבי אייזל חרין מסלונים זיע"א וניסה להוכיח בנימוקים למדניים שהצדק עמו. רבי אייזל נוכח מיד כי האיש אמנם תלמיד חכם אך אין בו יראת שמים והגיב, "התורה מספרת על יעקב: ויאבק איש עמו". על כך מצאנו בגמרא שתי דעות. דעה אחת אומרת: 'כגוי נדמה לו', ודעה שנייה אומרת: 'כתלמיד חכם נדמה לו'. "נשאלת השאלה, איך ייתכן להציג את שרו של עשוי בשתי דמויות הרחוקות כל כך זו מזו, גוי, ותלמיד חכם, אלא שלפעמים אנחנו פוגשים אדם שמדבר כגוי וכתלמיד חכם בעת ובעונה אחת..."

קטן בעיניו וקרבת אלוקים

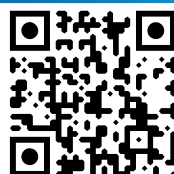
קטנותי מכל החסידים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (לב, יא). אומר **בעל התניא** זיע"א יעקב היה קטן מאוד מאוד בעיניו מחמת ריבוי החסידים שנעשו לו, ולכן חשב שאינו ראוי וכדאי להינצל מעשיו, על אף ההבטחה "והנה אנוכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך". כל חסד וחסד שהקב"ה עושה לאדם הוא בבחינת קרבת אלוקים, ולכן על האדם להיות שפל רוח יותר, שהרי לפני הקב"ה כולם נחשבים לכלום, ואם כן, כל הקרוב יותר אל הקב"ה, נחשב יותר כלא.

הדרשנות עולות

קטנותי מכל החסידים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (לב, יא). אומר **הרבי מפרש רש"י** נתמעטו זכויותי על ידי החסידים והאמת שעשית עמי, לכן אני ירא שמא משהבטחתני תלכלכלני בחטא ויגרם לי להימסר ביד עשוי. יעקב אמר, שמאחר שהקב"ה השפיע לו רוב חסד, הוא ירא שמא עתה, בדרגתו הנעלית יותר, מעשיו הקודמים הם בבחינת 'חטא', ואם כן "תלכלכלני בחטא". כי כשאדם מתעלה ברוחניות, דרגתו הקודמת נחשבת עתה בבחינת 'חטא', אף שקודם לכן הייתה דרגה טובה ושלמה. לכן חשב יעקב שמפני הקירוב שהעניק לו הקב"ה, מעשיו הקודמים הם בבחינת 'חטא' לעומת דרגתו העכשווית.

הקדמה לרחמים

קטנותי מכל החסידים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (לב, יא). אומר **הרבי ריי"צ** דברי יעקב "קטנותי מכל החסידים" הם הקדמה לבקשת הרחמים "הצילני-נא... מיד עשיו". ואכן, יעקב ניצל מעשיו ולא זו בלבד, אלא שנעשה קירוב מצד עשוי כלפי יעקב. אך צריך לדעת כי כאשר חכמים גדולים מקרבים אליהם בני אדם ישרים, הקירוב הזה פועל בהם התבטלות ורצון להתקרב יותר אל ה' ולתקן את חסרונותיהם. אבל כשמראים אותות קירוב לבני אדם שיש בהם גאווה או חוצפה, הקירוב גורם להם להגביה את עצמם בגאווה של גסות רוח ובחוצפה גדולה יותר.

**לרשימת העסקים
הכשרים בעיר
סרקו את הברקוד:**

בית דין צדק לענייני ממונות

**שע"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א**

נייד: 052-7670510

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	5:21	5:22	5:23	5:24	5:24	5:25	5:26
זמן טלית ותפילין	5:27	5:28	5:29	5:30	5:30	5:31	5:32
זריחה - הנץ החמה	6:30	6:31	6:32	6:33	6:33	6:34	6:35
סוף ק"ש לדעת מג"א	8:27	8:28	8:28	8:28	8:29	8:30	8:30
סוף ק"ש להתניא והגר"א	8:57	8:58	8:59	8:59	9:00	9:00	9:01
סוף ברכות ק"ש	9:49	9:49	9:50	9:51	9:51	9:52	9:52
חצות יום ולילה	11:32	11:32	11:33	11:33	11:34	11:34	11:35
מנחה גדולה	12:03	12:03	12:04	12:04	12:05	12:05	12:06
פלג המנחה	15:48	15:48	15:48	15:48	15:48	15:48	15:49
שקיעה	16:40	16:40	16:40	16:40	16:40	16:41	16:41
צאת הכוכבים	16:52	16:52	16:52	16:53	16:53	16:53	16:53

היא הייתה דמות מוכרת בסמטאות שכונת בתי אונגרין בירושלים. אלמנה קשישה, שהתגוררה בנפה שנים רבות, ונודעה בצדיקותה. מדי בוקר נהגה להשכים ולפתוח את שערי בית הכנסת של החסידים. שבו הייתה מתפללת שחרית במניין ותיקין, ממקומה שבעזרת הנשים. והייתה מקפידה גם על תפילות מנחה וערבית. מעשי החסד שלה היו מפורסמים לכול. ואולם את סיפורה האישי המופלא ידעו מעטים בלבד.

דבורה מרים קווין היה שמה. היא נולדה בשנת תרל"ג, בעיר דווינסק שבבלטוויה, שבה חי הגאון הרב ר' יצחק שפחטה של דבורה מרים השתייכה לחסידות חב"ד. בילדותה התייתמה מאביה, ואמה האלמנה נותרה לבדה עם ילדיה הקטנים. גיסה של האם, אחי בעלה, הכניסם לביתו ופרש עליהם את חסותו.

דבורה מרים גדלה והתחנכה ליראת שמים ולמידות טובות. כשבגרה רצתה להינשא לבעל תלמיד חכם. אולם הדור ייעד אותה לבנה, ודבורה מרים נגזה את חלומה. בשנת תרנ"ד הקימה עם בן דודה בית בישראל.

השנים נקפו, ובני הזוג טרם נפקדו בילדים. דאגה החלה לכרסם בלבם. בשנת תרס"ד, כאשר הושלמו עשר שנים כאבות של אכזבה, החלו קרובי המשפחה לחשוב על פירוק החבילה.

לאחר התחבטויות נפש ממושכות החליטו השניים להביא את הסוגיה למפתנו של הגאון הרב ר' יצחק רובינשטיין. הגאון הקשיב לדבריהם והשיב: "אם שאלתכם היא אם מותר לכם להתגרש - התשובה חיובית: אך אם אמנם עליכם לעשות זאת, זו כבר איננה שאלה לרב אלא לרבי".

יצאו השניים אל העירייה ליובאוויטש, אל רבי שלום דובער שניאורסון, אדמו"ר הרשב"י. הם תינו את צרתם באוזני הגבאי, וביקשו להתקבל אצל הרבי ליחידות. הלה נאלץ להשיב את פניהם ריקם לנוכח התור הארוך שהשתרך על מפתן דלתו של הרבי.

הבעת הצער והאכזבה ניכרה היטב על פניהם של בני הזוג, הגבאי יעץ להם עצה: "עמדו ליד הפתח, וכאשר הרבי יצא, יבחין בכך ויטה און קשבת למצוקתכם".

ואכן, כאשר פנה הרבי לצאת מחדרו ראה את בני הזוג הממתנים בחוץ והזמינם פנימה. עוד בטרם הספיקו לצפות פה, הקדים הרבי ואמר: "העצה שיעצו לכם להתגרש אינה נכונה, עצתי שתקיימו את דברי חז"ל: מִשְׁנֵה מִקוֹם קִשְׁנָה מִזֵּל לטובה ולברכה. סעו לאמריקה, ושם יהיו לכם ילדים ותזכו לברכה רבה".

יצאו השניים מאת הקודש נדהמים ונרעשים, הן מנורו הקודש שהתגלתה לפנייהם, הן מעצתו הבלתי-צפויה של הרבי. אמריקה של אותם ימים הייתה שממה רוחנית, כמעט כלי תשתית לחיים יהודיים ראויים.